

Národná rada Slovenskej republiky
Námestie Alexandra Dubčeka 1
812 80 Bratislava

Nesúhlasné stanovisko

Komory reštaurátorov, Slovenskej komory architektov a Slovenskej komory stavebných inžinierov

s návrhom poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Jána Senka a Dušana Jarjabka na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ďalšie zákony - parlamentná tlač č. 1675.

Dňa 25. septembra 2019 poslanci Ján Senko a Dušan Jarjabek predložili Národnej rade Slovenskej republiky návrh na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ďalšie zákony (ďalej len „návrh novelizácie pamiatkového zákona“). Návrhu bolo pridelené číslo parlamentnej tlače 1675. Podľa doložky vybraných vplyvov spolupredkladateľom tohto návrhu je Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky.

Týmto návrhom novelizácie pamiatkového zákona sa navrhuje upraviť pôsobnosť štátnej rozpočtovej organizácie, ktorú plánuje zriadiť Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky pod názvom „Štátne reštaurátorské a projekčné ateliéry“.

Podľa predloženého návrhu sa navrhuje, aby do pôsobnosti tejto plánovanej štátnej rozpočtovej organizácie patrilo „*vykonávanie činností v záujme zabezpečenia obnovy kultúrnych pamiatok a zbierkových predmetov vo vlastníctve Slovenskej republiky najmä predprojektovú prípravu, projektovú činnosť a ďalšie vybrané činnosti vo výstavbe, pamiatkové výskumy a reštaurátorské výskumy, reštaurátorské práce a ďalšie činnosti*“, ktoré jej určí Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky v zriaďovacej listine.

Potrebu zriadenia tejto štátnej rozpočtovej organizácie predkladateľa odôvodnili tým, že „*V súčasnosti je veľké množstvo štátnych národných kultúrnych pamiatok v havarijnom stave. Zhoršujúci sa stav nášho kultúrneho dedičstva nevyhnutne vyžaduje zásahy v podobe rekonštrukčných stavebných a reštaurátorských prác. Existujúce legislatívne možnosti štátu zabezpečiť nevyhnutné stavebné reštaurátorské práce na obnove národných kultúrnych pamiatok a zbierkových predmetov nie sú dostatočné, v dôsledku čoho časť národného pokladu chátra.... Štát má záujem získať väčšiu kontrolu nad*

dozrievaním kvality výkonu prác na národných kultúrnych pamiatkach ako aj zbierkových predmetoch vo vlastníctve Slovenskej republiky a tieto realizovať prostredníctvom novozriadenej rozpočtovej organizácie“.

S predloženým návrhom novelizácie pamiatkového zákona nesúhlasíme, pretože na jeho schválenie nielenže neexistuje žiadny legitímny a ani rozumný dôvod, ale môže spôsobiť negatívne následky.

Predkladatelia spolu s Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky predmetným návrhom novelizácie pamiatkového zákona, zjednodušene povedané, navrhujú zriadiť štátnu rozpočtovú organizáciu, ktorá bude prostredníctvom svojich zamestnancov vykonávať za odplatu činnosti reštaurátorov, autorizovaných architektov, autorizovaných stavebných inžinierov, osôb s odbornou spôsobilosťou na výkon činnosti stavbyvedúceho alebo stavebného dozoru pri obnove (t.j. rekonštrukcii stavebnou činnosťou) alebo reštaurovaní národných kultúrnych pamiatok, a to na zodpovednosť štátu (t.j. za prípadné škody spôsobené činnosťou tejto štátnej organizácie bude zodpovedať štát) a na náklady štátu (t.j. činnosť tejto štátnej organizácie bude financovaná z prostriedkov štátneho rozpočtu). Inými slovami navrhujú vytvoriť model štátnej organizácie na vykonávanie hospodárskej (v súčasnosti označovanej podnikateľskej) činnosti, aké sa vytvárali a existovali na území Slovenskej republiky v časoch centrálne plánovaného hospodárstva v období od roku 1948 až do roku 1989.

Vytvorenie štátnej organizácie na vykonávanie hospodárskej (podnikateľskej) činnosti sa po zmene spoločenských pomerov po roku 1989 považuje za výnimočné opatrenie štátu, pretože Slovenská republika má podľa Ústavy Slovenskej republiky (napr. čl. 35 ods. 1 právo podnikateľ, čl. 55 ods. 2 ochrana a podpora hospodárskej súťaže), ako aj podľa jej záväzkov vyplývajúcich z členstva v Európskej únii (napr. Zmluva o fungovaní Európskej únie) smerovať k trhovej ekonomike, podporovať podnikanie a hospodársku súťaž. Na základe ústavných limitov a medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky sa takéto výnimočné opatrenie môže uplatniť len v nevyhnutných prípadoch, ak na to reálne existujú závažné dôvody verejného záujmu.

Nie sú nám však známe žiadne reálne existujúce závažné dôvody verejného záujmu, ktoré by odôvodnili potrebu vzniku takejto štátnej organizácie a ani predkladatelia v dôvodovej správe žiadne reálne existujúce dôvody verejného záujmu neuvádzajú.

Predkladatelia v dôvodovej správe uviedli len dva dôvody, ktoré vonkoncom nemožno považovať za reálne existujúce dôvody verejného záujmu odôvodňujúce potrebu zriadenia štátnej rozpočtovej organizácie.

Ako prvý dôvod potreby zriadiť takúto štátnu organizáciu predkladatelia v dôvodovej správe uviedli, že národné kultúrne pamiatky vo vlastníctve štátu sú „v havarijnom stave“ a „stav nášho kultúrneho dedičstva sa zhoršuje“.

S konštatovaním predkladateľov o neuspokojivom stave niektorých národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu súhlasíme, avšak ich **havarijný stav nie je spôsobený činnosťou reštaurátorov, autorizovaných architektov a ani autorizovaných stavebných inžinierov.**

Príčinou neuspokojivého stavu niektorých národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu je nedostatočný objem finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú zo štátneho rozpočtu na ich obnovu alebo reštaurovanie. Pre nedostatočný objem finančných prostriedkov sa buď vôbec nerealizuje alebo sa realizuje len v nedostatočnej miere obnova alebo reštaurovanie aj pri tých národných kultúrnych pamiatkach vo vlastníctve štátu, ktoré

sú v havarijnom stave. Na túto skutočnosť dlhodobo poukazuje nielen odborná verejnosť a Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky vo svojom každom koncepčnom, či inom materiáli o ochrane a stave kultúrneho dedičstva, ale dokonca ide v spoločnosti o dlhodobo všeobecne známu skutočnosť. Ak naďalej nebudú dostatočné finančné prostriedky na obnovu alebo reštaurovanie národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu, alebo dokonca nebudú vôbec, tak ani plánovaná štátna organizácia ich havarijný stav neodstráni a budú naďalej chátrať.

Predkladatelia predmetným návrhom však nenavrhuje žiadne opatrenie, ktoré by riešilo akútny nedostatok finančných prostriedkov na obnovu a reštaurovanie národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu. Namiesto toho, navrhujú, aby z kapitoly štátneho rozpočtu pre Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky sa poskytovali finančné prostriedky aj na prevádzkovanie štátnej organizácie (t.j. aby sa uhradili náklady na zabezpečenie a prevádzku ateliérov, na materiálno-technické vybavenie ateliérov, na pracovné prostriedky, na mzdy, odvody a iné nároky jej zamestnancov a vrcholných funkcionárov, na ich pravidelné školenia a vzdelávanie a pod.), čím sa budú z tejto kapitoly odčerpávať štátne finančné prostriedky, ktoré by mohli byť využité práve aj na obnovu a reštaurovanie národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu. Návrh predkladateľov je teda spôsobilý vyvolať úplne opačný efekt, aký predkladatelia deklarujú za svoj cieľ, a to prehĺbiť neuspokojivý stav niektorých národných kultúrnych pamiatok vo vlastníctve štátu.

Ako druhý a zároveň posledný dôvod na zriadenie takejto štátnej organizácie predkladatelia v dôvodovej správe uviedli, že *„Štát má záujem získať väčšiu kontrolu nad dodržiavaním kvality výkonu prác na národných kultúrnych pamiatkach ako aj zbierkových predmetoch vo vlastníctve Slovenskej republiky.“*

Ani tento dôvod nepovažujeme za reálne existujúci, ktorý by odôvodňoval potrebu zriadenia štátnej rozpočtovej organizácie.

V súvislosti s kontrolou nad dodržiavaním kvality projektových činností, stavebných prác alebo reštaurátorských prác poskytovanými v rámci obnovy alebo reštaurovania každej národnej kultúrnej pamiatky je potrebné uviesť, že ich kontrola je predovšetkým vecou jej vlastníka. Štát ako vlastník národnej kultúrnej pamiatky má v tomto smere úplne rovnaké postavenie, práva a možnosti, aké majú neštátni vlastníci národných kultúrnych pamiatok.

Rozmenené na drobné, každý štátom poverený správca národnej kultúrnej pamiatky vo vlastníctve štátu je z titulu vlastníckeho práva oprávnený využívať široký rozsah možností, ako bude kontrolovať kvalitu dodávaných činností a prác v rámci jej obnovy alebo reštaurovania.

Na toto jeho právo nemá vplyv ani keď vstúpi do zmluvného vzťahu s dodávateľom týchto činností a prác, pretože právo kontrolovať ich kvalitu mu výslovne priznáva Obchodný zákonník (§550) bez to, aby si to s dodávateľom v zmluve o dielo výslovne dohodol. Okrem toho v rámci zmluvnej voľnosti zaručenej Obchodným zákonníkom sa môže dohodnúť s každým dodávateľom prakticky na akýchkoľvek spôsoboch, metódach a prostriedkoch kontroly kvality dodávaných činností a prác, ako aj zaviesť prísne pravidlá predbežnej, priebežnej a výslednej kontroly ich kvality.

Tým, že štát je povinný činnosti a práce v rámci obnovy alebo reštaurovania verejne obstarávať, tak z pozície verejného obstarávateľa má v tomto smere výhodnejšie postavenie, než má súkromný vlastník národnej kultúrnej pamiatky, ktorý nevykonáva verejné obstarávanie. Výhoda spočíva v tom, že súčasťou súťažných podkladov vyhlásených zákaziek vo verejnom obstarávaní je aj návrh zmluvy o dielo, ktorá bude s úspešným uchádzačom o zákazku uzavretá.

Tento návrh zmluvy koncipuje verejný obstarávateľ, čo mu umožňuje vyhnúť sa prípadnému zložitému vyjednávaniu s dodávateľom o každej individuálnej zmluvnej podmienke vrátane podmienok kontroly dodržiavania kvality činností a prác, ktoré mu má dodávateľ poskytnúť. Je preto výlučne zodpovednosťou každého verejného obstarávateľa (správcu národnej kultúrnej pamiatky vo vlastníctve štátu), ako túto výhodu v podobe práva koncipovať zmluvu využije a aké podmienky kontroly dodržiavania kvality činností a prác vo vzťahu k dodávateľovi do nej v konečnom dôsledku zakomponuje.

Uvedené sa v celom rozsahu a bez výnimky vzťahuje aj na štátne múzeá a galérie, ktoré spravujú zbierkové predmety vo vlastníctve štátu.

Ak sa akýkoľvek vlastník národnej kultúrnej pamiatky vrátane štátu nebude správať takto zodpovedne, tak podľa súčasného pamiatkového zákona štát vykonáva a je povinný vykonávať z úradnej povinnosti aj proti vôli vlastníka dohľad nad stavom všetkých národných kultúrnych pamiatok (nielen štátnych) vrátane povinnosti vykonávať kontrolu dodržiavania kvality činností a prác vykonávaných v súvislosti s ich obnovou alebo reštaurovaním.

Podľa pamiatkového zákona (ďalej len „PZ“) túto kontrolu vykonáva v prvom stupni osm (8) krajských pamiatkových úradov a v druhom stupni Pamiatkový úrad Slovenskej republiky. Tieto orgány štátnej správy v tejto oblasti majú napríklad tieto oprávnenia:

Obnova národnej kultúrnej pamiatky:

- v prípade nekvalitnej projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie vypracovanej autorizovaným architektom alebo autorizovaným stavebným inžinierom sú oprávnené vydať negatívne záväzné stanovisko, v dôsledku čoho príslušný stavebný úrad nevydá vlastníčkovi stavebné povolenie na obnovu národnej kultúrnej pamiatky (§32 ods. 12 PZ),
- počas realizácie obnovy národnej kultúrnej pamiatky vykonávajú nad kvalitou vykonávaných stavebných prác štátny pamiatkový dohľad (§9 ods. 8 PZ),
- v rámci štátneho pamiatkového dohľadu sú oprávnené okamžite zastaviť nekvalitne vykonávané stavebné práce (§32 ods. 13 PZ), ako aj všetky nepovolené stavebné práce (§12 ods. 1 písm. c) PZ) a požadovať okamžité odstránenie nedostatkov (§9 ods. 8 PZ).

Reštaurovanie národnej kultúrnej pamiatky:

- každý návrh na reštaurovanie vypracovaný reštaurátorom schvaľujú formou rozhodnutia v správnom konaní; v prípade, že reštaurátor nekvalitne spracuje návrh na reštaurovanie, tak žiadosť o jeho schválenie zamietnu formou rozhodnutia v správnom konaní, čím vlastník nemôže národnú kultúrnu pamiatku reštaurovať (§33 ods. 5 písm. a) a §33 ods. 6 PZ),
- počas realizácie reštaurovania národnej kultúrnej pamiatky vykonávajú nad kvalitou reštaurátorských prác vykonávaných reštaurátorom štátny pamiatkový dohľad (§33 ods. 8 PZ),
- v rámci štátneho pamiatkového dohľadu sú oprávnené okamžite zastaviť nekvalitne vykonávané reštaurátorské práce, ako aj všetky nepovolené reštaurátorské práce (§33 ods. 8 PZ) a požadovať okamžité odstránenie nedostatkov (§9 ods. 8 PZ).

Tieto orgány štátnej správy majú aj sankčné oprávnenia, ktoré pôsobia ako hrozba, aby obnova alebo reštaurovanie národných kultúrnych pamiatok boli vykonávané kvalitne. Napríklad za poškodenie národnej kultúrnej pamiatky sú oprávnené ukladať pokuty až do výšky jedného milióna eur (§43 PZ), nehovoriac o tom, že poškodenie národnej kultúrnej pamiatky sa môže posudzovať ako trestný čin (§248a Trestného zákona).

Či tieto štátne orgány vyššie opísané zákonné opatrenia vykonávajú riadne kontroluje Pamiatková inšpekcia Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, ktorá je im oprávnená ukladať povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov v ich činnosti (§5 ods. 1 PZ). Výkon kontrolnej činnosti pamiatkovej inšpekcie zasa kontroluje Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, ktoré zároveň riadi a kontroluje aj všetky krajské pamiatkové úrady a Pamiatkový úrad Slovenskej republiky (§4, §9 ods. 4 PZ).

Z načrtnutého prehľadu vyplýva, že ešte viac úrovňovú kontrolu a kontrolu ešte vo väčšom rozsahu zo strany štátu nad kvalitou činností a prác vykonávaných reštaurátormi, autorizovanými architektmi a stavebnými inžiniermi pri obnove alebo reštaurovaní národných kultúrnych pamiatok sa ani nedá vymyslieť. Preto aj paragrafové znenie predloženého návrhu, na rozdiel od jeho dôvodovej správy, neobsahuje ani jedno jediné ustanovenie, ktoré by sa čo i len vzdialene dotýkalo akejkolvek kontroly zo strany štátu.

Naopak, predložený návrh vytvára priestor na to, aby sa objektívna a nezávislá kontrola dodržiavania kvality činností a prác pri obnove a reštaurovaní národných kultúrnych pamiatok nevykonávala, pretože sa navrhuje, aby kontrolu dodržiavania kvality činností a prác štátnej rozpočtovej organizácie Ministerstva kultúry Slovenskej republiky vykonávali orgány štátnej správy, ktoré sú tiež riadené Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky.

Ak však predkladatelia majú sprostredkované poznatky alebo dokonca vlastné skúsenosti, že vyššie zmienené štátne orgány dohľadu nevykonávajú dostatočnú kontrolu nad kvalitou činností a prác súvisiacich s obnovou alebo reštaurovaním na národných kultúrnych pamiatkach, tak to nie je spôsobené nedostatočnými „legislatívnymi možnosťami štátu“, ako to tvrdia v dôvodovej správe. Môže to byť spôsobené len tým, že tieto štátne orgány nedostatočne využívajú zákonné oprávnenia, čo však nie je legislatívny a ani právny problém, ale personálny problém ich obsadenia.

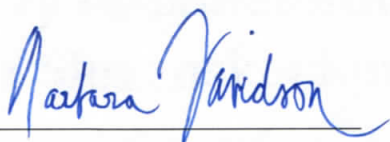
Predložený návrh zároveň aj zhoršuje postavenie štátu v oblasti obnovy a reštaurovania národných kultúrnych pamiatok v jeho vlastníctve. Na rozdiel od štátnej rozpočtovej organizácie, za ktorej prípadnú nekvalitnú činnosť zodpovedá v plnej miere štát, tak za nekvalitnú činnosť reštaurátorov, autorizovaných architektov a stavebných inžinierov štát nezodpovedá. Jednou zo zákonných podmienok výkonu týchto povolání je povinnosť v komerčnej poisťovni mať uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom svojho povolania. To znamená, že za prípadné škody, ktoré spôsobia výkonom svojho povolania na národných kultúrnych pamiatkach vo vlastníctve štátu, môže štát reálne a úspešne vymôcť náhradu škody v skutočnej výške (buď od nich alebo bude za nich plniť komerčná poisťovňa), čo pri zamestnancoch štátnej rozpočtovej organizácie vôbec neprichádza do úvahy.

Na záver uvádzame, že žiadnym spôsobom nespochybňujeme ústavou zaručené právo každého poslanca predkladať návrhy zákonov do Národnej rady Slovenskej republiky, avšak v tomto prípade považujeme za potrebné uviesť aj to, že návrh na zriadenie obdobnej štátnej rozpočtovej organizácie, bol Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky predložený do legislatívneho procesu v podobe vládneho návrhu zákona len pred niekoľkými mesiacmi. Proti tomuto vládne návrhu zákona bolo v medzirezortnom pripomienkovom konaní vznesených množstvo zásadných pripomienok, s ktorými sa Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky vôbec nevysporiadalo (nevykonalo o nich ani rozporové konania) a predložilo tento vládny návrh zákona na rokovanie Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky. Legislatívna rada vlády na

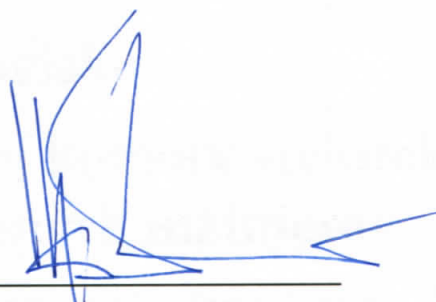
svojom zasadnutí dňa 17. apríla 2019 tento vládny návrh zákona neodporučila schváliť a preto nebol predložený ani na rokovanie vlády Slovenskej republiky. V prílohe pripájame záznam z predmetného zasadnutia Legislatívnej rady vlády.

*Vážení poslanci Národnej rady Slovenskej republiky,
veríme, že toto naše spoločné stanovisko pri Vašom rozhodovaní zohľadníte a predložený návrh novelizácie pamiatkového zákona neschválite.*

V Bratislave dňa 4. októbra 2019.

za Komoru reštaurátorov
Mgr. art. Barbara Davidson, ArtD.
Predsedníčka Komory reštaurátorov

za Slovenskú komoru architektov
Ing. arch. Ilja Skoček
Predseda Slovenskej komory architektov

za Slovenskú komoru stavebných inžinierov
prof. Dipl.-Ing. Dr. Vladimír Benko, PhD.
Predseda Slovenskej komory stavebných inžinierov

Príloha:

- záznam zo zasadnutia Legislatívnej rady vlády SR, ktoré sa uskutočnilo dňa 17.4.2019.

Záznam
zo 76. zasadnutia Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky konaného
16. apríla 2019

Prítomní: podľa prezenčnej listiny

Rokovanie Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky viedol Gábor Gál, minister spravodlivosti a predseda Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky, Monika Jankovská, podpredsedníčka Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky a Peter Rohaľ, tajomník Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky.

Legislatívna rada prerokovala tieto body programu a uzniesla sa na týchto záveroch:

1. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (č. m. 10202/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
2. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 177/2018 Z. z. o niektorých opatreniach na znižovanie administratívnej záťaže osôb využívaním informačných systémov verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon proti byrokracii) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (č. m. 10199/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
3. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (č. m. 10319/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.
4. Návrh zákona o výkone detencie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (č. m. 10166/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.
5. Návrh zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (č. m. 10547/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.

6. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (č. m. 10637/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.
7. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňa niektoré zákony (č. m. 10314/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
8. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 286/2009 Z. z. o fluórovaných skleníkových plynoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (č. m. 10307/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
9. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (č. m. 10733/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
10. Návrh zákona o zaručenej elektronickej fakturácii a centrálnom ekonomickom systéme (č. m. 10606/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
11. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 218/2013 Z. z. o núdzových zásobách ropy a ropných výrobkov a o riešení stavu ropnej núdze a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa mení zákon č. 373/2012 Z. z. o núdzových zásobách ropy a ropných výrobkov a o riešení stavu ropnej núdze a o doplnení zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 218/2013 Z. z. (č. m. 10506/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.
12. Návrh zákona o sčítaní obyvateľov, domov a bytov v roku 2021 a ktorým sa mení zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňajú niektoré zákony (č. m. 10640/2019)
Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.

13. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 206/2009 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov kultúrnej hodnoty a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (č. m. 10739/2019)

Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona neodporučila návrh schváliť z dôvodu pochybností o súlade návrhu zákona s nálezom Ústavného súdu SR a odporučila predkladateľovi pripraviť komplexné riešenie tejto problematiky, ktoré zabezpečí reálny výkon reštaurátorskej činnosti.

14. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov (č. m. 10738/2019)

Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona neodporučila návrh schváliť z dôvodu pochybností o súlade návrhu zákona s nálezom Ústavného súdu SR a odporučila predkladateľovi pripraviť komplexné riešenie tejto problematiky, ktoré zabezpečí reálny výkon reštaurátorskej činnosti.

15. Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 516/2008 Z. z. o Audiovizuálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/2015 Z. z. o audiovizii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (č. m. 10737/2019)

Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh upraviť podľa jej pripomienok a na rokovanie vlády predložiť jeho nové, upravené znenie.

16. Návrh zákona o odplatách a o poskytovaní príspevku v civilnom letectve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (č.m. 10774/2019)

Legislatívna rada po prerokovaní tohto návrhu zákona odporučila návrh s pripomienkami schváliť.

Gábor Gál v. r.
minister spravodlivosti
a predseda Legislatívnej rady vlády SR